

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. Ловеч, 12.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА

Членове: ПОЛЯ ДАНКОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЦВЕТОМИРА БАЕВА
като разгледа докладваното от МИЛЕНА ВЪЛЧЕВА Въззивно гражданско дело № 20224300500312 по описа за 2022 година

. и за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба вх.№ 2269/17.05.2022 год. от "ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****“ № 159, „****“, чрез юрисконсулт К.М., против решение № 45/13.04.2022 г. по гр.д. № 419/2021 г. на РС - Т., с което е отхвърлен като неоснователен и недоказан иска с правно основание чл.422, ал.1, вр. с чл.415, ал.1, т.2 ГПК на "ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК *****, представлявано от членовете на Управителния съвет П.Х. и В.С. срещу ЕТ“В. А. – ЗОИ“, ЕИК *****, с адрес: с.Г., Община Т., ул.“Й.Н.“ № 9, представлявано от В. А. А., с ЕГН ***** за следните суми: 2 426.48 лв. по фактура № 0003251848/09.12.2019 г., 265.56 лв. лихва по фактура № 0003251848/09.12.2019 г. за периода от 24.12.2019 г. до 23.02.2021 г., лихва от датата на подаване на заявлението по чл.410 от ГПК по образуваното ч.гр.д. № 231/2021 г. на ТРС – 26.03.2021 г. до изплащане на вземането, както и за претендираните разноски в първоинстанционното и заповедното производство. Със същото решение на основание чл.78, ал.3 ГПК "ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ" АД е осъдено да заплати на ЕТ“В. А. – ЗОИ“, ЕИК ***** сумата 500.00 лв. разноски за един адвокат.

Във въззивната жалба са изложени съображения, че обжалваното

решение на ТРС е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, поради което моли същото да бъде отменено и постановено друго, с което се уважат предявените искове. Твърди, че от показанията на разпитаните свидетели и заключението на съдебно-техническата експертиза е доказано, че е извършена промяна в схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и неточно измерване на електрическата енергия в процесния обект, както и спазване на разписаната в ПИКЕЕ методика. Счита, че неправилно районният съд е приел, че не е спазена разпоредбата на чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ и няма яснота коя от всички цени е предвидена в чл.56, ал.3, като и липсата на данни за извършвана техническа проверка на процесния електромер в период от три месеца преди датата на проверката. Моли съда да му присъди и направените разноски за двете инстанции, вкл. юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е подаден отговор на въззивната жалба от ЕТ“В. А. – ЗОИ“, чрез адв.А. А. от ЛАК. В него изразява становище, че решението на ТРС е законосъобразно, мотивирано и кореспондира със събраните доказателства, поради което моли то да бъде потвърдено. Моли за присъждане на разноските за двете инстанции.

В съдебно заседание въззивникът редовно призован не изпраща представител. В постъпилата молба отново моли съда да отмени обжалваното решение на ТРС по подробно изложените във въззивна жалба съображения, като му присъди сторените разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Въззиваемият редовно призован не се явява в съдебно заседание. За него се явява адв. А. А., която моли съда да потвърди обжалваното решение на ТРС като правилно и законосъобразно. Поддържа изложеното в отговора на въззивната жалба, че в хода на процеса ищецът не е представил доказателства, че е монтирал процесния електромер след като в представеното заявление за сключване на договор за продажба на ел. енергия е посочен електромер с № 3423635. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Съгласно нормата на чл. 269 ГПК, въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните във въззивната жалба основания.

Решението на ТРС е валидно и допустимо.

Ловешкият окръжен съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Производството по гр.д. № 231/2021 г. на РС Т. е образувано по постъпила искова молба от „ЧЕЗ Разпределение България“АД срещу ЕТ “В. А. – ЗОИ“, представлявано от В. А. А., с правно основание чл.415, ал.1, във вр. чл.422 ГПК и цена на иска 2 426.48 лв. главница и 265.56 лв. лихва, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410

ГПК по ч.гр.д. № 231/2021 г. по описа на РС Т..

Между страните по делото не е спорен факта, че ответникът е собственик на електрифициран недвижим имот, находящ се на адрес: с.Г., общ.Т., ул."Й.Н." № 9 и същият има качеството на потребител на ел.енергия по смисъла на §1 от ДР на ЗЕ.

От представения и приет като доказателство по делото КП № 3029013/27.11.2019 г. се установява, че на 27.11.2019 г. е извършена проверка на електромер фабричен № ***** в ел.табло обект в сграда, представляваща фурна, намиращ се адрес: с.Г., ул."Й.Н." № 9 от трима служители на отдел „Нетехнически загуби" към "ЧЕЗ Разпределение България" АД – П.И.Р., З.В.П. и Г.Т.С.. Констативният протокол е съставен в присъствието на независим свидетел - представител на Федерацията на потребителите, който не е служител на дружеството, каквото е изискването на чл. 49, ал.3 от ПИКЕЕ /обн., ДВ, бр.35 от 30.04.2019 г./, който е подписал съставения протокол, както и служител на РУ - Т.. Проверяващите са констатирани, че входящите предпазители за електромер с фабричен № ***** са монтирани в отделно ел.табло, като е извършена промяна в схемата на свързване, състояща се в присъединяване към изходящите клеми на входящите предпазители на три броя проводници тип ПВА-1 по 6мм² и един такъв към нулев болт в ел. таблото. В другия си край проводниците са подвързани към трифазен контакт, монтиран в същото табло. Посочено е, че консумираната от този контакт ел.енергия не се измерва от СТИ и съответно не се заплаща.

Съставеният протокол е подписан от тримата служители на „ЧЕЗ Разпределение България" АД, представителя на Федерацията на потребителите Х.П.Ц. и представителя на МВР Й.Г.Й., като липсва подпис на потребителя.

С писмо изх. № NTZ131822/28.11.2019 г. на „ЧЕЗ Разпределение България" АД, ответникът ЕТ "В. А. – ЗОИ" е уведомен за извършената на 27.11.2019 г. проверка на измервателната система на обекта, находящ се на адрес: с.Г., общ.Т., ул."Й.Н." № 9 със средство за търговско измерване с фабричен номер ***** , при която е констатирана промяна в схемата на свързване и съставен КП № 3029013/27.11.2019 г. от отдел „Нетехнически загуби". Видно от приложеното известие за доставяне на „МиБМ Експрес" ООД, същото е получено от В. А. на 04.12.2019 г.

Въз основа на констативен протокол 3029013/27.11.2019 г. и на основание чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл.56, ал.1 от ПИКЕЕ е направено преизчисление на количествата електрическа енергия на клиента за мрежови услуги, като е начислена сума в размер на 2 426.48 лв. за периода от 27.08.2019 г. до 27.11.2019 г.

За определената корекционна сума до ответника е изпратено писмо изх. № 1003501252/09.12.2019 год., ведно със справка за преизчислените количества електрическа енергия и фактура № 3251848/ 09.12.2019 г., които са получени от В. А. на 17.12.2019 г.

Между страните не се спори, че процесната сума не е платена от ответника в определения срок до 23.12.2019 г.

От ответника е представено заявление до „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО България“ АД за сключване на договор/ споразумение за продажба на електрическа енергия от 28.09.2017 г., в което от служител на ищеца е посочено, че съществуващия електромер е с фабричен № 2154614 и клиентски номер 210027711461, както и декларация за въвод във владение от 28.08.2017 г. в обекта, находящ се в с.Г., ул.“Й.Н.“ № 9.

В изисканото от ищеца становище от 21.02.2022 г. е посочено, че електромер фабричен № ***** не е монтиран от служители на отдел „Нетехнически загуби“ към "ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ" АД и не са извършвани други технически проверки.

По делото е прието като доказателство писмо рег. № 105830 - 267/06.10.2021 г. на Дирекция „Национална система 112“ към МВР, РЦ 112 – Монтана. От него се установява, че на 27.11.2019 г. на ЕЕНСП 112 няма постъпили и регистрирани сигнали за неправомерно ползване на ел. енергия за обект „фурна“ на ЕТ“В. А. – ЗОИ“ на адрес: с.Г., общ.Т., ул.“Й.Н.” № 9.

От ищеца са представени и лицензите за извършване на дейността от „ЧЕЗ Разпределение България" АД за разпределение електрическа енергия № Л-135-07/ 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, което след вписана в ТРРЮЛНЦ на 28.04.2022 г. промяна е с наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. Приложени са и Общите условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „ЧЕЗ Разпределение България" АД, одобрени от ДКЕВР с Решение № ОУ-03/ 26.04.2010 год.

По делото са събрани гласни доказателства чрез разпита на присъствалия на съставянето на констативния протокол представител на „Федерацията на потребителите" и един от служителите на ответното дружество, който е извършил проверката. В показанията си свидетеля Захари Весков, който на 27.11.2019 г. заедно с още двама служители на „ЧЕЗ Разпределение България" са извършили проверката на въпросния адрес излага, че това е станало по сигнал. На нея е присъствал и представляващия ответника, като електромера се е намирал на вътрешна стена на производствен обект. Твърди, че до него имало още едно табло, където били главните предпазители на електромера. Констатирали промяна в схемата на свързване, изразяваща се в неправомерното монтиране на три допълнителни проводника, което не трябва да е така. Звъннали в РПУ Т. и пристигнал полицаи. По време на цялата проверка той е присъствал, както и представителя на ФП. Съдът дава вяра на неговите показания, тъй като са последователни, непосредствени и се подкрепят от другите събрани доказателства.

В същия смисъл са и показанията на св.Х.Ц. - член на „Федерацията на потребителите“, присъствал в това си качество на проверката на 27.11.2019 г., която извършили трима служители на ЧЕЗ. Свидетелят заявява, че таблото

било в сградата на фурната и достъпно, но не е влизал вътре. След като отворили ел. таблото видели, че към изходящите линии на входящите предпазители били пуснати три кабела към трифазен контакт и един кабел за нулата хванат на болтчето на таблото за нулата. Така от този контакт се взимал ток, който не минавал през електромера и не се заплащал. Твърди, че на проверката присъствал полицаи и потребителя. След констатираното нарушение кабелите били прекъснати, без да се сваля електромера.

В показанията си посочения от ответника св.И.К. излага, че с В. работили заедно в Гърция. След като се прибрал, от 2007 г. В. продължил да работи на неговото място. Закупил фурната, която работи от 2020 г., като преди това стояла безстопанствено. За проблемите с енергата научил от ответника.

Свидетелят Людмил Павлов е счетоводител на фирмата на ответника. Твърди, че В. кандидатствал за кредит от банка и след като го отпуснали, през 2019 г. правил ремонт на фурната, която започнала работа през 2020 г.

В хода на първоинстационното производство е назначена и приетата съдебно-техническа експертиза. Назначеното вещо лице дава заключение, че чрез използването на техническо средство- четири броя проводници, е осъществен нерегламентиран достъп, респ. промяна в схемата на ел.измервателната система, което води до непълно отчитане на потребената ел.енергия. Според експерта математически правилно е извършено преизчисляването на консумираната ел. енергия, но не е спазена методиката по чл. 50, ал.2 от ПИККЕ. Вещото лице не може да даде заключение дали количества ел.енергия, определени в двете справки, могат да бъдат доставени до абоната предвид пропускателната способност на присъединителните съоръжения, тъй като не е известна пропускателната способност на вложката на предпазители и трифазния контакт.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, че районният съд е бил сезиран с иск с правно основание чл.415, ал.1, вр. чл. 422 от ГПК.

От приложеното ч.гр.д. № 231/2021 г. по описа на РС - Т. се установява, че по подадено от ищеца заявление на 26.03.2019 г., съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № 98/29.03.2021 г., с която е разпоредил длъжникът ЕТ“В. А. – ЗОИ“, ЕИК ***** да заплати на заявителя "ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК ***** сумата 2 426.48 лв. главница, ведно със законната лихва от 26.03.2021 г. до изплащане на вземането и 265.56 лв. лихва от 24.12.2019 г. до 23.02.2021 г., както и 53.84 лв.държавна такса и 50.00 лв. юрисконсултско възнаграждение. След подадено възражения от ответника, с разпореждане № 571/27.04.2021 год., заповедният съд е указал на заявителя, че може да предяви иск за установяване на вземането си против длъжника по издадената заповед в едномесечен срок и предупредил за последиците по чл.415, ал.5 от ГПК.

От приложеното по ч.гр.д. № 231/2021 г. по описа на РС Т. съобщение е видно, че разпореждане № 571/27.04.2021 год. е получено от заявителя на 12.05.2021 г. Същият е предявил иск за установяване на вземането си на

08.06.2021 г., т.е. в едномесечния срок по чл. 415, ал. 4 от ГПК, поради което производство по предявения установителен иск е допустимо.

Страните не спорят, че през процесния период между тях е съществувало валидно облигационно отношение по договор за продажба на електрическа енергия, че е извършена проверка от ищцовото дружество на 27.11.2019 г. и издадена фактура № 3251848/09.12.2019 г. за сумата от 2 426.48 лв. с ДДС, представляваща стойността на преизчислена потребена ел.енергия, която не е заплатена от ответника.

Основният въпрос от значение за изхода на спора е дали ищцовото дружество е имало право едностранно да коригира сметката за доставената на ищеца електрическа енергия за периода 27.08.2019 г. – 27.11.2019 г. и налице ли са били предпоставките за начисляване на допълнителни количества електроенергия. В конкретния случай спорното право се регулира от ЗЕ с измененията и допълненията, извършени със ЗИДЗЕ, обнародвани в ДВ бр.54/2012 г., в сила от 17.07.2012 г., както и след влизане в сила на ПИКЕЕ, приети от КЕВР и обнародвани в ДВ, бр.35 от 30.04.2019 г. С нормата на чл. 83, ал. 1, т. 6 ЗЕ и чл. 83, ал. 2 ЗЕ, законодателно е делегирано на КЕВР правомощието да приеме подзаконов акт – Правила за измерване на количествата електрическа енергия /ПИКЕЕ/, регламентиращи принципите на измерване, начините и местата на измерване, условията и реда за тяхното обслужване, включително за установяване на случаите на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, както и създаването, поддържането и достъпа до база данни с регистрацията от средствата за търговско измерване. В изпълнение на цитираната законова делегация, КЕВР приема нови Правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/, които като поднормативен акт са обнародвани в ДВ, бр. 35/30.04.2019 г. Съдът счита, че за установяване на неправилно измерена електрическа енергия при осъществена проверка след влизането в силата на приетите от КЕВР ПИКЕЕ/обн. ДВ бр. 35/2019г./, последните са приложим материален закон към отношенията между страните в настоящия казус. Съгласно чл. 50, ал.2 от ПИКЕЕ, „при промяна схемата на свързване, водеща до неизмерване, неправилно и/или неточно измерване на количествата електрическа енергия, операторът на съответната електроразпределителна мрежа изчислява количеството електрическа енергия за по-краткия период между периода от датата на констатиране на неизмерване/неправилно/неточно измерване до последната извършена проверка и периода от три месеца, предхождащи датата на констатиране на неизмерване/неправилно или неточно измерване. Преизчисляването се извършва на базата на половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения (кабели и проводници), свързващи инсталацията на клиента със съответната мрежа, при ежедневно 8-часово натоварване“. С оглед на тази разпоредба, съществува законово основание за доставчика на електроенергия едностранно да коригира сметките на потребителите, само поради обективния факт на констатирано неточно

отчитане на доставяната ел.енергия, без да е доказано неправомерното виновно поведение от страна на потребителя. За да се гарантира обективност на извършените действия, наличието на промяна в схемата на свързване следва да бъде удостоверено чрез съставяне на констативен протокол, подписан на лицата, посочени в разпоредбата на чл.49 от ПИКЕЕ. Съгласно чл.49, ал.2 от цитираните правила, за направените констатации се съставя протокол, подписан от представител на оператора на съответната мрежа и от ползвателя или негов представител, а в алинея три на същата разпоредба се указва, че при отсъствие на ползвателя или негов представител при съставяне на констативния протокол, протоколът се подписва от представител на оператора на съответната мрежа и свидетел, който не е служител на оператора. В случая от приложения по делото констативен протокол от 27.11.2019 г. е видно, че същият е подписан от трима представители на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, извършили проверката, представител на РУ Т. и свидетелят Х.Ц. - представител на „Федерацията на потребителите“. Протоколът не е подписан от потребителя, въпреки че е присъствал на проверката според показанията на свидетелите на ищеца, на които съдът дава вяра. В изпълнение на задължението си по чл. 49, ал.4 от ПИКЕЕ, ищецът е изпратил констативния протокол на ответника. При тези данни съдебният състав споделя изцяло направения от районния съд извод, че при извършване на проверката е спазена задължителната процедура в ПИКЕЕ.

Въззивният състав не приема извода на районния съд, че от страна на ответника не е доказан размера на оспореното вземане. В тази насока в обжалваното решение са изложени доводи, обосновани със заключението на приетата по делото СТЕ, че макар и математически правилни изчисленията, при преизчисляване на консумираната ел.енергия от страна на ищеца не е спазена методиката по реда на чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ. Следва да се отбележи, че предвидената в ПИКЕЕ корекционна процедура съставлява способ за компенсация на разликата между заплатената отчетена енергия и реално потребената такава. С правилата на чл.50-чл.55 от ПИКЕЕ е уредена правна фикция, че коригираното количество ел.енергия е и реално потребено. С оглед заключението на вещото лице, че извършеното изчисление за корекцията на сметката е математически правилно и същото е направено по утвърдените от КЕВР прогнозни пазарни цени /чл.56, ал.3 ПИКЕЕ/, въззивният състав приема, че от страна на ответника е доказан размера на предявения иск.

Безспорно представеният по делото КП № 3029013/27.11.2019 г. е удостоверителен документ, притежаващ материална доказателствена сила по отношение на отразените в него констатации относно установената при проверката промяна в схемата на свързване на електромер с фабричен № *****. По делото са представени доказателства, от които се установява, че ответникът е подал заявление до „ЧЕЗ ЕЛЕКТРО България“ АД за сключване на договор/ споразумение за продажба на електрическа енергия от 28.09.2017 г., в което от служител на ищеца е посочено, че съществуващият електромер е

с фабричен № 2154614 и клиентски номер 210027711461, както и декларация за въвод във владение от 28.09.2017 г. в обекта, находящ се в с.Г., ул.“Й.Н.“ № 9, в която също е отразено, че електромерът е с фабричен № 2154614 и клиентски номер 210027711461. Настоящият съдебен състав също приема, че въпреки дадените от районния съд указания, ищецът не е ангажирал доказателства за смяна на електромера и монтирането на електромер с фабричен № *****, който е бил обект на проверката и констатирана промяна в схемата на свързване, в резултат на което е коригирана сметката за доставена ел.енергия на ответника и издадена фактура № 3251848/ 09.12.2019 г. На следващо място следва да се отбележи, че посоченият във фактурата клиентски номер е *****, а по делото се съдържат данни, че клиентският номер на ответника е 210027711461.

С оглед на изложените мотиви, въззивният състав счита, че искът на „ЧЕЗ Разпределение България“АД с наименование към момента „Електроразпределителни мрежи Запад“АД е неоснователен и недоказан, като ответникът не дължи на ищцовото дружество доначислена цена за електроенергия по фактура № 3251848/09.12.2019 г. въз основа на констативен протокол № 3029013/27.11.2019 г. за периода 27.08.2019 г. – 27.11.2019 г. в размер на сумата 2 426.48 лв.

Поради съвпадането на крайните изводи на двете инстанции, решението на ТРС като правилно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, въззивникът „Електроразпределителни мрежи Запад“АД следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените по делото разноски за настоящата инстанции в размер на сумата 500.00 лв. платено адвокатско възнаграждение. Съдебният състав намира за неоснователно направеното от въззивника възражения за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1/2004 г., минималният размер на адвокатското възнаграждение с оглед цената на предявените искове е 418.45 лв. В случая упълномощеният от въззиваемия процесуален представител е подал отговор на въззивната жалба и се е явил в съдебно заседание, поради което платеното адвокатско възнаграждение от 500.00 лв. не е прекомерно предвид фактическата и правна сложност на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.271, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 45/13.04.2022 г., постановено по гр.д. № 419/2021 г. на РС – Т..

ОСЪЖДА "ЕЛЕКТРОРАЗПРЕДЕЛИТЕЛНИ МРЕЖИ ЗАПАД

БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****" № 159, „**** да заплати на ЕТ“В. А. – ЗОИ“, ЕИК *****, с адрес: с.Г., Община Т., ул.“Й.Н.“ № 9, представлявано от В. А. А. на основание чл. 78, ал.3 от ГПК сумата 500.00 лв., представляваща разноси по делото за настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____